

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

58. sējums
2015. gada 8. jūnijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2015/C 190/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2015/C 190/02	Lieta C-130/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. martā iesniedza <i>Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/National Exhibition Centre Limited</i>	2
2015/C 190/03	Lieta C-138/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2015. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-140/12 <i>Teva Pharma BV</i> un <i>Teva Pharmaceuticals Europe BV</i> /Eiropas Zāļu aģentūra (EZA) 2015. gada 23. martā iesniedza <i>Teva Pharma BV</i> un <i>Teva Pharmaceuticals Europe BV</i>	3
2015/C 190/04	Lieta C-141/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 25. martā iesniedza <i>Tribunal administratif de Rennes</i> (Francija) – <i>Doux SA</i> , <i>Maître Sophie Gautier</i> , administratore sabiedrības <i>Doux SA</i> maksātspējas procesā, <i>SCP Valliot-Le Guenevé-Abittbol, Me Valliot</i> , administrators sabiedrības <i>Doux SA</i> maksātspējas procesā/ <i>Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)</i> . . .	4

2015/C 190/05	Lieta C-142/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2015. gada 14. janvāra rīkojumu lietā T-507/13 <i>SolarWorld AG u.c./Eiropas Komisija</i> 2015. gada 24. martā iesniedza <i>SolarWorld AG</i>	5
2015/C 190/06	Lieta C-153/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 20. janvāra rīkojumu lietā T-6/13 <i>Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl/Eiropas Savienības Padome</i> 2015. gada 30. martā iesniedza <i>Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl.</i>	6
2015/C 190/07	Lieta C-161/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 9. aprīlī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Beļģija) – <i>Abdelhafid Bensada Benallal/État belge</i>	7
Vispārējā tiesa		
2015/C 190/08	Lieta T-320/09: Vispārējās tiesas 2015. gada 22. aprīļa spriedums – <i>Planet/Komisija</i> Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība — Agrās brīdināšanas sistēma (ABS), kas ļauj noteikt ar iepirkumu konkursu uzvarētājiem saistītā riska līmeni — OLAF izmeklēšana par publiskā iepirkuma līguma attiecībā uz institucionālās modernizācijas projektu Sīrijā īstenošanu — Lēmumi aktivizēt brīdinājumu W1a un W1b — Juridiskais pamats — Pamattiesības — Pienākums norādīt pamatojumu	8
2015/C 190/09	Lieta T-554/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 22. aprīļa spriedums – <i>Evropaiki Dynamiki/Frontex</i> Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Publiskā iepirkuma procedūra — Informātikas pakalpojumi, informātikas materiāli un programmatūras licences — Pretendenta piedāvājumu noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Atlases un piešķiršanas kritēriji — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Ārpuslīgumiskā atbildība	8
2015/C 190/10	Lieta T-576/11: Vispārējās tiesas 2015. gada 16. aprīļa spriedums – <i>Schenker Customs Agency/Komisija</i> Muitas savienība — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitošana piedziņa — Taivānas izcelsmes glifosāta imports — Muitas aģenta iesniegts pieteikums atlaist ievedmuitas nodokli — Regulas (EEK) Nr. 2913/92 239. pants — Taisnīguma klauzula — Īpašas situācijas esamība — Deklarācijas par preču laišanu brīvā apgrozībā — Nepareizi izcelsmes sertifikāti — Acīmredzamas nolaidības jēdziens — Komisijas lēmums, ar kuru noteikts, ka nodokļa atlaišana nav pamatota.	9
2015/C 190/11	Lieta T-190/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 22. aprīļa spriedums – <i>Tomana u.c./Padome un Komisija</i> Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas saistībā ar situāciju Zimbabvē vērsti pret konkrētām personām un vienībām — Ierobežojumi iecerēšanai Savienības teritorijā un tās šķērsošanai — Līdzekļu iesaldēšana — Juridiskais pamats — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvību — Pamattiesības — Samērīgums.	10
2015/C 190/12	Lieta T-290/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 22. aprīļa spriedums – Polija/Komisija Lauksaimniecība — Tirgu kopējā organizācija — Augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozares — Atbalsts ražotāju grupām — Savienības finanšu dalības ierobežošana — Tiesiskā noteiktība — Tiesiskā palāvība — Pienākums norādīt pamatojumu — Lojāla sadarbība.	11
2015/C 190/13	Lieta T-402/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 16. aprīļa spriedums – <i>Schlyter/Komisija</i> Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 4. panta 2. punkta trešais ievilkums — Izņēmums par izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — 6. panta 1. punkts — Komisijas sīki izstrādāts atzinums par lēmumprojektu par vielu, ko veido nanodaļiņas, ikgadējo deklarāciju, par ko Francijas iestādes bija paziņojušas Komisijai atbilstoši Direktīvas 98/34/EK normām — Piekļuves atteikums	11

2015/C 190/14	Lieta T-258/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 16. aprīļa spriedums – <i>Matratzen Concord/ITSB – KBT</i> (“ARKTIS”) Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “ARKTIS” — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Preču zīmes izmantošanas forma — Izmantošanas pierādījumi attiecībā uz reģistrētām precēm — Preču zīmes īpašnieka piekrišana	12
2015/C 190/15	Lieta T-282/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 23. aprīļa spriedums – <i>Iglotex/ITSB – Iglo Foods Group</i> (“IGLOTEX”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “IGLOTEX” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “IGLO” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.	13
2015/C 190/16	Lieta T-352/13 P: Vispārējās tiesas 2015. gada 23. aprīļa spriedums – <i>BX/Komisija Apelācija — Civildienests — Pieņemšana darbā — Paziņojums par konkursu — Atklāts konkurss — Rezerves saraksta izveidošana administratoru (AD), 5. pakāpe, ar Bulgārijas un Rumānijas pilsonību pieņemšanai darbā jurisprudences jomā — Konkursa atlases komisijas lēmums neiekļaut apelācijas sūdzības iesniedzēju rezerves sarakstā — Pierādīšanas pienākums — Salīdzinošs novērtējums — Vienlīdzīga attieksme — Stabilitātes saglabāšana atlases komisijas sastāvā — Civildienesta noteikumu III pielikuma 3. panta piektā daļa — Faktu un pierādījumu sagrozīšana — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Lēmums par tiesāšanās izdevumiem.</i>	14
2015/C 190/17	Lieta T-319/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 16. aprīļa spriedums – <i>Drogenhilfe Köln Projekt/ITSB</i> (“Rauschbrille”) Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Rauschbrille” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts.	14
2015/C 190/18	Lieta T-337/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 22. aprīļa spriedums – <i>Rezon/ITSB – mobile. international</i> (“mobile.de proMotor”) Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “mobile.de proMotor” — Agrāka valsts grafiska preču zīme “mobile” — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu noraidīšana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 165. panta 4. punkta b) apakšpunkts	15
2015/C 190/19	Lieta T-137/15: Prasība, kas celta 2015. gada 24. martā – <i>Parker Hannifin Manufacturing un Parker-Hannifin/Komisija</i>	15
2015/C 190/20	Lieta T-139/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – <i>Ungārija/Komisija</i>	17
2015/C 190/21	Lieta T-140/15: Prasība, kas celta 2015. gada 24. martā – <i>Aurora/CPVO – SES-VanderHave</i> (M 02205)	17
2015/C 190/22	Lieta T-150/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – <i>EFB/Komisija</i>	18
2015/C 190/23	Lieta T-151/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – <i>EFB/Komisija</i>	20
2015/C 190/24	Lieta T-152/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 22. janvāra spriedumu apvienotajās lietās F-1/14 un F-48/14 <i>Kakol/Komisija</i> 2015. gada 31. martā iesniedza Eiropas Komisija	21
2015/C 190/25	Lieta T-153/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – <i>Hamcho un Hamcho International/Padome</i>	22
2015/C 190/26	Lieta T-154/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – <i>Jaber/Padome</i>	22

2015/C 190/27	Lieta T-155/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – <i>Kaddour</i> /Padome	23
2015/C 190/28	Lieta T-156/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – Francija/Komisija	23
2015/C 190/29	Lieta T-157/15: Prasība, kas celta 2015. gada 30. martā – Igaunija/Komisija	25
2015/C 190/30	Lieta T-179/15: Prasība, kas celta 2015. gada 13. aprīlī – <i>Lions Gate Entertainment</i> /ITSB (“DIRTY DANCING”)	26
2015/C 190/31	Lieta T-185/15: Prasība, kas celta 2015. gada 14. aprīlī – <i>Buonotourist</i> /Komisija	27
2015/C 190/32	Lieta T-186/15: Prasība, kas celta 2015. gada 14. aprīlī – <i>CSTP Azienda della Mobilità</i> /Komisija	29
2015/C 190/33	Lieta T-187/15: Prasība, kas celta 2015. gada 17. aprīlī – <i>Compagnia Trasporti Pubblici</i> u.c./Komisija	29
2015/C 190/34	Lieta T-189/15: Prasība, kas celta 2015. gada 15. aprīlī – <i>TMG Landelijke Media</i> un <i>Willems</i> /Komisija	30
2015/C 190/35	Lieta T-279/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 14. aprīļa rīkojums – <i>Sabir Polyolefine</i> /Komisija	31

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2015/C 190/36	Lieta F-87/12 RENV: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 21. aprīļa spriedums – <i>Alsteens</i> /Komisija Civildienests — Lietas nodošana atpakaļ pēc nolēmuma atcelšanas — Pagaidu darbinieks — Līguma pagarināšana — Sešu gadu noteikums.	32
2015/C 190/37	Lieta F-105/14: Civildienesta tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2015. gada 22. aprīļa rīkojums – <i>ED/ENISA</i> Civildienests — Pagaidu darbinieks — Atlases procedūra — Priekšatlases posmā pieņemtais lēmums pēc atlases komisijas veiktās pārbaudes kandidatūru noraidīt — Civildienesta noteikumos noteiktajā termiņā sūdzības par lēmuma noraidīt kandidatūru neiesniegšana — Informācijas pieprasījums — Institūcijas, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, atbilde bez lēmuma noraidīt kandidatūru pārskatīšanas — Sūdzība, kas iesniegta par šo atbildi — Pirmstiesas procedūras neievērošana — Acīmredzama nepieņemamība — Reglamenta 81. pants	32
2015/C 190/38	Lieta F-131/14: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 23. aprīļa rīkojums – <i>Bensai</i> /Komisija Civildienests — Līgumdarbinieks — Atalgojums — Paziņojums par algu — Apstiprinošs raksturs — Pirmstiesas procedūras prasību neievērošana — Civildienesta noteikumu reforma — Darba laika palielināšana, nepielāgojot algu — Ietekmes neesamība uz paziņojuma par algu apstiprinošo raksturu — Nevienlīdzīga attieksme attiecībā uz līgumdarbiniekiem un vietējiem darbiniekiem — Reglamenta 81. pants	33
2015/C 190/39	Lieta F-45/15: Prasība, kas celta 2015. gada 19. martā – ZZ/Eiropols	34
2015/C 190/40	Lieta F-46/15: Prasība, kas celta 2015. gada 20. martā – ZZ/Komisija	34
2015/C 190/41	Lieta F-47/15: Prasība, kas celta 2015. gada 24. martā – ZZ/Komisija	35

2015/C 190/42	Lieta F-48/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – ZZ/ITSB	36
2015/C 190/43	Lieta F-49/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – ZZ/Komisija.	36
2015/C 190/44	Lieta F-50/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – FS/EESK.	37
2015/C 190/45	Lieta F-51/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – FR/EASA.	37
2015/C 190/46	Lieta F-52/15: Prasība, kas celta 2015. gada 7. aprīlī – ZZ/Komisija	38
2015/C 190/47	Lieta F-53/15: Prasība, kas celta 2015. gada 8. aprīlī – ZZ/Tiesa.	39

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2015/C 190/01)

Jaunākā publikācija

OV C 178, 1.6.2015.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 171, 26.5.2015.

OV C 155, 11.5.2015.

OV C 146, 4.5.2015.

OV C 138, 27.4.2015.

OV C 127, 20.4.2015.

OV C 118, 13.4.2015.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. martā iesniedza Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Apvienotā Karaliste) – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/ National Exhibition Centre Limited

(Lieta C-130/15)

(2015/C 190/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītājs: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Atbildētājs: National Exhibition Centre Limited

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Attiecībā uz Padomes Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”) ⁽¹⁾, 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu no PVN, kā Tiesa to ir interpretējusi spriedumā SDC (C-2/95, EU:C:1997:278), kādi ir attiecīgie principi, kas būtu jāpiemēro, lai noteiktu, vai pakalpojumam ir, vai nav “mērķis pārskaitīt naudas līdzekļus un radīt juridiskās un finansiālās situācijas izmaiņas” minētā sprieduma 66. punkta izpratnē? Konkrēti:
 - 1.1. Vai atbrīvojums ir piemērojams tādām pakalpojumiem, kas sniedz nodokļa maksātājs šajā lietā, kura ietvaros nodokļa maksātājs neveic tā kontrolē esošo kontu debitēšanu vai kreditēšanu, tomēr kurš gadījumā, ja notiek naudas līdzekļu pārskaitīšana, var būt iemesls pārskaitījumam, ko veic neatkarīga finanšu iestāde?
 - 1.2. Ja maksājums tiek veikts ar kredītkarti vai debetkarti, vai atbilde uz 1.1. jautājumu ir atkarīga no tā, vai pats pakalpojumu sniedzējs autorizācijas kodus iegūst tieši no kartes īpašnieka bankas, vai arī šos kodus iegūst caur savu saņēmējbanku?
 - 1.3. Kādi faktori atšķir a) pakalpojumu, kas ietver finanšu informācijas sniegšanu, bez kuras maksājums netiktu veikts, uz kuru neattiecas atbrīvojums (kā tas ir spriedumā *Nordea Pankki Suomi*, (C-350/10, EU:C:2011:532)), no b) datu apstrādes pakalpojuma, kas ietiek mē naudas līdzekļu pārskaitīšanu un ko Tiesa tāpēc identificēja kā tādu, kas var ietilpt atbrīvojuma piemērošanas jomā (kā tas ir sprieduma SDC 66. punktā)?

- 2) Kādi ir attiecīgie principi, kas jāpiemēro, lai noteiktu, vai tāds pakalpojums, kādu šajā lietā sniedz nodokļa maksātājs, ietilpst “parādu piedziņas”, kas ir izslēgta no Sestās Direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma, piemērošanas jomā? Konkrēti, vai īpašā veidā izdarīta maksājuma (proti, ar kredītkarti vai debetkarti) apstrādes pakalpojums atbilstoši spriedumā *Axa UK* (C-175/09, EU:C:2010:646) noteiktajiem principiem būtu jāuzskata par “parādu piedziņu” apstākļos, kuros šis pakalpojums tika sniegts personai, kuras labā šis maksājums tika veikts, (proti, tai, kura saņem maksājumu), un vai šis pakalpojums būtu uzskatāms par “parādu piedziņu” arī apstākļos, kuros šis pakalpojums tiek sniegts personai, kurai maksājums jāveic (proti, maksātājam)? Turklāt, vai šīs lietas apstākļos vispār pastāv “parāds”, kas būtu “jāpiedzen”?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2015. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-140/12 *Teva Pharma BV un Teva Pharmaceuticals Europe BV*/Eiropas Zāļu aģentūra (EZA) 2015. gada 23. martā iesniedza *Teva Pharma BV un Teva Pharmaceuticals Europe BV*

(Lieta C-138/15 P)

(2015/C 190/03)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Teva Pharma BV un Teva Pharmaceuticals Europe BV* (pārstāvji – *G. Morgan, Solicitor, K. Bacon, Barrister un E. S. Mackenzie, Solicitor*)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Zāļu aģentūra (EZA) un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;
- atcelt EZA lēmumu, kas ietverts 2012. gada 24. janvāra vēstulē, ar ko tiek atteikts apstiprināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tirdzniecības atļaujas pieteikumu;
- piespriest EZA atļūdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda vienīgo apelācijas pamatu – apstākli, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Regulas (EK) Nr. 141/2000 8. pantu ⁽¹⁾. Tiek norādīts uz trim atšķirīgām kļūdām tiesību piemērošanā. Pirmkārt, tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi 8. panta 3. punktu, to aplūkojot kopā ar 8. panta 1. punktu, jo tā nav izvērtējusi to, ka otro līdzīgu zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai versija, kas bija atļautas atbilstoši atkāpei 8. panta 3. punktā, nevar būt tirgus izņēmuma piešķiršanas pamatā, kurš ir piešķirts pirmajai zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai versijai atbilstoši 8. panta 1. punktam.

Otrkārt, tā kļūdījās, secinot, ka tās sniegtajai 8. panta interpretācijai nav ietekmes uz tirgus izņēmuma pagarinājumu, kas ir piešķirts pirmajām zālēm.

Treškārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi aprakstījusi un līdz ar to nav pienācīgi izskatījusi apelācijas sūdzības iesniedzēju alternatīvo gadījumu, ievērojot sākotnējo tiesību akta atcelšanas pamatojumu, saskaņā ar kuru, pat ja otrām zālēm principā bija piešķirts savs tirgus izņēmuma laika posms, šis izņēmums nevarēja darboties tādā veidā, ka no tirgus tiek izslēgta pirmo zāļu nepatentētā versija.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas lūdz Tiesai pasludināt galīgo spriedumu, atceļot apstrīdēto nolēmumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai, OV L 18, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 25. martā iesniedza *Tribunal administratif de Rennes* (Francija) – *Doux SA, Maître Sophie Gautier*, administratore sabiedrības *Doux SA* maksātnespējas procesā, *SCP Valliot-Le Guenevé-Abittbol, Me Valliot*, administrators sabiedrības *Doux SA* maksātnespējas procesā/*Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer* (*FranceAgriMer*)

(Lieta C-141/15)

(2015/C 190/04)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif de Rennes

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Doux SA, Maître Sophie Gautier*, administratore sabiedrības *Doux SA* maksātnespējas procesā, *SCP Valliot-Le Guenevé-Abittbol, Me Valliot*, administrators sabiedrības *Doux SA* maksātnespējas procesā

Atbildētājs: *Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer* (*FranceAgriMer*)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 543/2008 ⁽¹⁾ 15. pantā un tās VI un VII pielikumā noteiktā ūdens saturs robežvērtība ir "pienācīgi labas tirdzniecības kvalitātes" prasība Komisijas Regulas (EK) Nr. 612/2009 ⁽²⁾ 28. panta 1. punkta un 2006. gada 7. septembra sprieduma *Nowaco Germany GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas* izpratnē?
- 2) Vai saldētu mājputnu gaļu, kurā ūdens saturs robežvērtība pārsniedz Regulas (EK) Nr. 543/2008 15. pantā un tās VI un VII pielikumos minēto un kurai pievienots kompetentas iestādes sagatavots veselības sertifikāts, var tirgot Savienībā parastos apstākļos Regulas (EK) Nr. 612/2009 28. panta izpratnē un, ja var, tad kādos apstākļos?
- 3) Vai ar Savienības tiesībām un, konkrēti, ar tiesiskās noteiktības principu, ir vai nav saderīgi tas, ka ūdens saturs daudzuma norma nemainīgi tiek saglabāta 5,1 % apmērā atbilstoši 2008. gada 16. jūnija Regulas VI pielikumam un netiek grozīta vairākus gadu desmitus, neskatoties uz apgalvotajām izmaiņām [mājputnu] audzēšanas praksē un dažādos zinātniskos pētījumos par šīs robežvērtības aktualitātes zudumu pausto kritiku?
- 4) Vai Regulas (EK) Nr. 543/2008 VI un VII pielikums ir pietiekami precīzi saistībā ar regulas 15. pantā paredzēto pārbauci veikšanu, vai arī Francijai ir jādefinē "praktiski pasākumi pārbaudēm", lai tādējādi varētu atsaukties uz produktu eksporta fāzē veiktajām pārbaudēm?

- 5) Vai prasību par kontrolanalīzi, ko saskaņā ar apvienotajiem Regulas Nr. 543/2008 16. panta 2. un 5. punkta noteikumiem piemēro rezultātiem, kas gūti pārbaudēs kautuvēs, var attiecināt arī uz pārbaudēm, kas veiktas eksportēto produktu tirdzniecības stadijā pušu klātbūtnē saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu?

⁽¹⁾ 2008. gada 16. jūnija Regula (EK) Nr. 543/2008 par kārtību, kādā piemērojama Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz mājputnu gaļas tirdzniecības standartiem (OV L 157, 46. lpp.)

⁽²⁾ Komisijas 2009. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 612/2009, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 186, 1. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2015. gada 14. janvāra rīkojumu lietā T-507/13 SolarWorld AG u.c./Eiropas Komisija 2015. gada 24. martā iesniedza SolarWorld AG

(Lieta C-142/15 P)

(2015/C 190/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: SolarWorld AG (pārstāvji – L. Ruessmann, advokāts, J. Beck, Solicitor)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija,

Brandoni solare SpA,

Global Sun Ltd,

Silicio Solar, SAU,

Solaria Energia y Medio Ambiente, SA

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Vispārējās tiesas rīkojumu lietā T-507/13;
- lietā T-507/13 atzīt prasību atcelt tiesību aktu par pieņemamu un
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai nolēmuma pieņemšanai pēc būtības attiecībā uz prasību atcelt tiesību aktu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza šādus argumentus:

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka Komisijas Lēmums 2013/423/ES⁽¹⁾ apelācijas sūdzības iesniedzēju neskar tieši, jo šis lēmums neattiecoties tieši uz apelācijas sūdzības iesniedzējas juridisko stāvokli un attiecībā uz šo lēmumu ir paredzēti īstenošanas noteikumi.

- Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka Komisijas Lēmums 2013/423/ES apelācijas sūdzības iesniedzēju neskar tieši, jo to īsteno ar Regulu Nr. 748/2013⁽²⁾. Regula Nr. 748/2013 ir Lēmumu 2013/423/ES apstiprinošs akts. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja varēja apstrīdēt Lēmumu 2013/423/ES tieši.

- Vispārējās tiesas secinājums, saskaņā ar kuru Lēmums 2013/423/ES nosaka īstenošanas pasākumus ir kļūdaini, jo Vispārējā tiesa nav analizējusi, vai Komisija izmantoja rīcības brīvību, pieņemot Regulu Nr. 748/2013, un vai Lēmuma 2013/423/ES īstenošana bija vienīgi automātiska attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, kas faktiski šajā lietā tā arī bija.

- ⁽¹⁾ Komisijas 2013. gada 2. augusta Lēmums, ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnīšu) importu, OV L 209, 26. lpp.
- ⁽²⁾ Komisijas 2013. gada 2. augusta Regula, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 513/2013, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnīšu) importam, OV L 209, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 20. janvāra rīkojumu lietā T-6/13 Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl/Eiropas Savienības Padome 2015. gada 30. martā iesniedza Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl

(Lieta C-153/15 P)

(2015/C 190/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (pārstāvji – J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, advokat, G. Pandey, Advocaat, D. Rovetta, advokāts, M. Gambardella, avvocato)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 20. janvāra rīkojumu lietā T-6/13 Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl/Eiropas Savienības Padome un atzīt prasību atcelt tiesību aktu par pieņemamu;
- nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda divus pamatus, proti, ka Vispārējā tiesa apstrīdēto rīkojumu esot pamatojusi ar acīmredzamām kļūdām vērtējumā un kļūdām tiesību piemērošanā.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējuma, nospriežot, pirmkārt, ka galīgā individuālā paziņošana notika 2012. gada 19. oktobrī, un, otrkārt, ka šī paziņošana notika pirms vispārējā paziņojuma par paziņošanu publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša 2012. gada 16. oktobra C sērijā.

Tālāk apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, jo, pirmkārt, neņēma vērā prasību, ka paziņošanai jāietver pamatojums, otrkārt, nosprieda, ka individuālā paziņošana varēja saīsināt Eiropas Savienības tiesību akta pārsūdzēšanas termiņu, to saīsinot, treškārt, neņēma vērā juridiskās sekas, ko radīja Padomes izvēle saistībā ar paziņošanas procedūru, un, ceturtkārt, neņēma vērā leģitīmo likuma interpretāciju pieteikuma iesniegšanas laikā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 9. aprīlī iesniedza *Conseil d'État* (Beļģija) –
Abdelhafid Bensada Benallal/État belge

(Lieta C-161/15)

(2015/C 190/07)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Abdelhafid Bensada Benallal*

Atbildētāja: *État belge*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības tiesību vispārējam principam, atbilstoši kuram ir jāievēro tiesības uz aizstāvību, tostarp personas tiesības tikt uzklautātai valsts iestādē, pirms šī iestāde pieņem jebkādu lēmumu, kas var nelabvēlīgi skart attiecīgās personas intereses, piemēram, lēmumu, ar kuru tiek anulēta personas uzturēšanās atļauja, Eiropas Savienības tiesību sistēmā ir salīdzināma loma tai, kas ir Beļģijas imperatīvajām tiesību normām valsts tiesībās, un vai atbilstoši līdzvērtības principam pamats par Eiropas Savienības tiesību vispārēja tiesību uz aizstāvību ievērošanas principa pārkāpumu pirmo reizi drīkst tikt izvirzīts *Conseil d'État*, kas izskata kasācijas sūdzību, kā tas ir atļauts valsts tiesībās attiecībā uz absolūtajiem pamatiem?

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2015. gada 22. aprīļa spriedums – *Planet/Komisija*

(Lieta T-320/09) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība — Agrās brīdināšanas sistēma (ABS), kas ļauj noteikt ar iepirkumu konkursu uzvarētājiem saistītā riska līmeni — OLAF izmeklēšana par publiskā iepirkuma līguma attiecībā uz institucionālās modernizācijas projektu Sīrijā īstenošanu — Lēmumi aktivizēt brīdinājumu W1a un W1b — Juridiskais pamats — Pamattiesības — Pienākums norādīt pamatojumu

(2015/C 190/08)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis – V. Christianos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Triantafyllou un F. Dintilhac)

Priekšmets

Prasība atcelt Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) lēmumus, ar kuriem tika pieprasīts reģistrēt prasītāju agrās brīdināšanas sistēmā (ABS), kā arī Komisijas lēmumus aktivizēt W1a brīdinājumu un vēlāk W1b brīdinājumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) lēmumus, ar kuriem tika pieprasīts reģistrēt *Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion* agrās brīdināšanas sistēmā (ABS), kā arī Eiropas Komisijas lēmumus aktivizēt attiecībā uz to W1a un W1b brīdinājumu;
- 2) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 267, 7.11.2009.

Vispārējās tiesas 2015. gada 22. aprīļa spriedums – *Evropaiki Dynamiki/Frontex*

(Lieta T-554/10) ⁽¹⁾

Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Publiskā iepirkuma procedūra — Informātikas pakalpojumi, informātikas materiāli un programmatūras licences — Pretendenta piedāvājumu noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Atlases un piešķiršanas kritēriji — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Ārpuslīgumiskā atbildība

(2015/C 190/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Evropaiki Dynamiki – Proigma Systemata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji – N. Korogiannakis un M. Dermizakis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*Frontex*) (pārstāvji – S. Vuorensola un H. Caniard, kuriem palīdz J. Stuyck un A. M. Vandromme, advokāti)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt lēmumus, ar kuriem tika noraidīti prasītāja piedāvājumi, kas tika iesniegti, atbildot uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā *Frontex/OP/87/2010* par pamatlīguma noslēgšanu attiecībā uz “TIC pakalpojumiem” tehnoloģiju pārvaldības un informācijas drošības jomā (OV 2010/S 66–098323) un atbildot uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā *Frontex/OP/98/2010* par *Eurosur* lielo pilotprojektu informācijas tehnoloģiju un komunikāciju koordinācijas jomā (OV 2010/S 90–134098), kā arī visus saistītos lēmumus, tostarp lēmumus par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu citiem pretendentiem, un, otrkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību ar mērķi atlīdzināt apgalvoto kaitējumu, kāds radies, piešķirot līguma slēgšanas tiesības šiem citiem pretendentiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*Frontex*) 2010. gada 18. oktobra lēmumu, ar kuru tika noraidīts Evropaīki *Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* piedāvājums, kurš tika iesniegts konkursā 2010/S 66–098323 attiecībā uz 1. daļu (Informācijas sistēmas) saistībā ar informātikas pakalpojumu sniegšanu, informātikas materiāliem un programmatūras licencēm;
- 2) atcelt *Frontex* 2010. gada 18. oktobra lēmumu, ar kuru tika noraidīts Evropaīki *Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* piedāvājums, kurš tika iesniegts konkursā 2010/S 66–098323 attiecībā uz 6. daļu (korporatīva satura vadības sistēmas) saistībā ar informātikas pakalpojumu sniegšanu, informātikas materiāliem un programmatūras licencēm;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) Evropaīki *Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* sedz 50 % savu un 50 % *Frontex* tiesāšanās izdevumu; *Frontex* sedz 50 % savu un 50 % Evropaīki *Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis* tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 30, 29.1.2011.

Vispārējās tiesas 2015. gada 16. aprīļa spriedums – *Schenker Customs Agency/Komisija*

(Lieta T-576/11) ⁽¹⁾

Muitas savienība — Ievadmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa — Taivānas izcelsmes glifosāta imports — Muiņas aģenta iesniegts pieteikums atlaist ievadmuitas nodokli — Regulas (EEK) Nr. 2913/92 239. pants — Taisnīguma klauzula — Īpašas situācijas esamība — Deklarācijas par preču laišanu brīvā apgrozībā — Nepareizi izcelsmes sertifikāti — Acīmredzamas nolaidības jēdziens — Komisijas lēmums, ar kuru noteikts, ka nodokļa atlaišana nav pamatota

(2015/C 190/10)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Schenker Customs Agency BV* (Roterdama, Nīderlande) (pārstāvji – J. Biermasz un A. Jansen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji L. Keppenne un F. Wilman, vēlāk – A. Caeiros un B.-R. Killmann, kuriem palīdz Y. Van Gerven, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 27. jūlija Lēmumu C(2011) 5208, galīgā redakcija, ar kuru konstatēts, ka konkrētajā gadījumā nav pamatoti atlaist ievadmitas nodokļi (Lieta REM 01/2010).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Schenker Customs Agency BV sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 25, 28.1.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 22. aprīļa spriedums – *Tomana u.c./Padome un Komisija*

(Lieta T-190/12) ⁽¹⁾

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas saistībā ar situāciju Zimbabvē vērsti pret konkrētām personām un vienībām — Ierobežojumi iecelšanai Savienības teritorijā un tās šķērsošanai — Līdzekļu iesaldēšana — Juridiskais pamats — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvību — Pamattiesības — Samērīgums

(2015/C 190/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Johannes Tomana (*Harare*, Zimbabve) un 120 citi prasītāji, kuru uzvārdi un nosaukumi ir norādīti sprieduma pielikumā (pārstāvji – sākotnēji D. Vaughan, QC, M. Lester, R. Lööf, barristers, un M. O’Kane, solicitor, vēlāk D. Vaughan, M. Lester un R. Lööf)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – B. Driessen, M. Veiga un A. Vitro) un Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Konstantinidis, T. Scharf un E. Georgieva)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – E. Jenkinson, C. Murrell un M. Holt, pārstāvji, kuriem palīdz S. Lee, barrister)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2012. gada 17. februāra Lēmumu 2012/97/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2011/101/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Zimbabvi (OV L 47, 50. lpp.), Komisijas 2012. gada 21. februāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 151/2012, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 314/2004 par dažiem ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Zimbabvi (OV L 49, 2. lpp.), un Padomes 2012. gada 27. februāra Īstenošanas lēmumu 2012/124/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2011/101/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Zimbabvi (OV L 54, 20. lpp.), ciktāl tie attiecas uz prasītājiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;

- 2) *Johannes Tomana* un 120 pārējie prasītāji, kuru uzvārdi un nosaukumi norādīti pielikumā, sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Lielbritānijas un Ziemeļfrīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 194, 30.6.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 22. aprīļa spriedums – Polija/Komisija

(Lieta T-290/12) ⁽¹⁾

Lauksaimniecība — Tirgu kopējā organizācija — Augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozares — Atbalsts ražotāju grupām — Savienības finanšu dalības ierobežošana — Tiesiskā noteiktība — Tiesiskā palāvība — Pienākums norādīt pamatojumu — Lojāla sadarbība

(2015/C 190/12)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvji – sākotnēji *B. Majczyna* un *M. Szpunar*, vēlāk *B. Majczyna* un *K. Straś*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji *N. Donnelly*, *B. Schima* un *D. Milanowska*, vēlāk *B. Schima* un *D. Milanowska*)

Priekšmets

Prasību atcelt Komisijas 2012. gada 4. aprīļa Īstenošanas regulas (ES) Nr. 302/2012, ar kuru groza [Komisijas] Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari (OV L 99, 21. lpp.), 1. panta 2.–4., 6., 12. un 13. punktu, lasot tos kopā ar 2. panta 1.–3. punktu un 3. pantu, kā arī I un II pielikumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Polijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 250, 18.8.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 16. aprīļa spriedums – Schlyter/Komisija

(Lieta T-402/12) ⁽¹⁾

Pieklūve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 4. panta 2. punkta trešais ievilkums — Izņēmums par izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — 6. panta 1. punkts — Komisijas sīki izstrādāts atzinums par lēmumprojektu par vielu, ko veido nanodaļiņas, ikgadējo deklarāciju, par ko Francijas iestādes bija paziņojušas Komisijai atbilstoši Direktīvas 98/34/EK normām — Pieklūves atteikums

(2015/C 190/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Carl Schlyter* (Linköping, Zviedrija) (pārstāvji – *O. Brouwer* un *S. Schubert*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *P. Costa de Oliveira*, *A. Tokár* un *C. Zadra*)

Personas, kas iestājušās lietā prasītāja prasījumu atbalstam: Somijas Republika (pārstāvis – S. Hartikainen) un Zviedrijas Karaliste (pārstāvji – sākotnēji A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, C. Stege, S. Johansson un H. Karlsson, vēlāk A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg un C. Hagerman)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji – B. Beaupère-Manokha, D. Colas un F. Fize)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2012. gada 27. jūnija lēmumu, ar ko *status quo* laikposmā ir liegta piekļuve tās sīki izstrādātajam atzinumam par lēmumprojektu par vielu, ko veido nanodaļiņas, ikgadējās deklarācijas saturu un iesniegšanas kārtību (2011/673/F), ko tai bija paziņojusi Francijas iestādes atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvai 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV L 204, 37. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK (OV L 217, 18. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Komisijas 2012. gada 27. jūnija lēmumu, ar ko *status quo* laikposmā ir liegta piekļuve tās sīki izstrādātajam atzinumam par lēmumprojektu par vielu, ko veido nanodaļiņas, ikgadējās deklarācijas saturu un iesniegšanas apstākļiem (2011/673/F), par ko tai bija paziņojusi Francijas Republika atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvai 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK;
- 2) Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Carl Schlyter tiesāšanās izdevumus;
- 3) Francijas Republika, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 343, 10.11.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 16. aprīļa spriedums – *Matratzen Concord/ITSB – KBT* (“ARKTIS”)

(Lieta T-258/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “ARKTIS” — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Preču zīmes izmantošanas forma — Izmantošanas pierādījumi attiecībā uz reģistrētām precēm — Preču zīmes īpašnieka piekrišana

(2015/C 190/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Matratzen Concord GmbH* (Ķelne, Vācija) (pārstāvji – I. Selting un J. Mertens, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Schifko)

Otra procesa *ITSB* Apelācijas padomē dalībniiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *KBT & Co. Ernst Kruchen* *agenzia commerciale società in accomandita* (Locarno, Šveice) (pārstāvis – K. Schulze Horn, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas ceturtās padomes 2013. gada 4. marta lēmumu lietā R 2133/2011–4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Matratzen Concord GmbH* un *KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Matratzen Concord GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas radušies *KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita* saistībā ar procesu Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelācijas padomē.

⁽¹⁾ OV C 207, 20.7.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 23. aprīļa spriedums – *Iglotex/ITSB – Iglo Foods Group (“IGLOTEX”)*

(Lieta T-282/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “IGLOTEX” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “IGLO” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2015/C 190/15)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Iglotex S. A.* (Skórcz, Polija) (pārstāvji – I.–M. Helbig, P. Hansmersmann un S. Rengshausen, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Schifko)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Iglo Foods Group Ltd* (Feltham, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – sākotnēji C. Hawkes, solicitor, vēlāk B. Brandreth un C. Hall, barristers)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2013. gada 1. marta lēmumu lietā R 67/2012–2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Iglo Foods Group Ltd* un *Iglotex S. A.*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Iglotex S. A.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 207, 20.7.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 23. aprīļa spriedums – BX/Komisija(Lieta T-352/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Civildienests — Pieņemšana darbā — Paziņojums par konkursu — Atklāts konkurss — Rezerves saraksta izveidošana administratoru (AD), 5. pakāpe, ar Bulgārijas un Rumānijas pilsonību pieņemšanai darbā jurisprudences jomā — Konkursa atlases komisijas lēmums neiekļaut apelācijas sūdzības iesniedzēju rezerves sarakstā — Pierādīšanas pienākums — Salīdzinošs novērtējums — Vienlīdzīga attieksme — Stabilitātes saglabāšana atlases komisijas sastāvā — Civildienesta noteikumu III pielikuma 3. panta piektā daļa — Faktu un pierādījumu sagrozīšana — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Lēmums par tiesāšanās izdevumiem

(2015/C 190/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: BX (Vašingtona, ASV) (pārstāvis – R. Rata, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Currall un B. Eggers)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 24. aprīļa spriedumu lietā BX/Komisija (F-88/11, Krājums-CDL, EU:F:2013:51) un ar kuru tiek prasīts atcelt šo spriedumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) BX sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

⁽¹⁾ OV C 252, 31.8.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 16. aprīļa spriedums – Drogenhilfe Köln Projekt/ITSB (“Rauschbrille”)(Lieta T-319/14) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Rauschbrille” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts

(2015/C 190/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Drogenhilfe Köln Projekt gGmbH (Ķelne, Vācija) (pārstāvis – V. Schoene, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – G. Schneider)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 29. janvāra lēmumu lietā R 1356/2013–1 attiecībā uz pieteikumu vārdisku apzīmējumu “Rauschbrille” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Drogenhilfe Köln Projekt gmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 212, 7.7.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 22. aprīļa spriedums – Rezon/ITSB – mobile.international (“mobile.de proMotor”)

(Lieta T-337/14) (¹)

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “mobile.de proMotor” — Agrāka valsts grafiska preču zīme “mobile” — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu noraidīšana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 165. panta 4. punkta b) apakšpunkts

(2015/C 190/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rezon OOD (Sofija, Bulgārija) (pārstāvji – P. Kanchev un T. Ignatova, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – M. Fischer)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: mobile.international GmbH (Kleinmachnow, Vācija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 19. februāra lēmumu lietā R 950/2013–1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Rezon OOD un mobile.international GmbH

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Rezon OOD atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 245, 28.7.2014.

Prasība, kas celta 2015. gada 24. martā – Parker Hannifin Manufacturing un Parker-Hannifin/Komisija

(Lieta T-137/15)

(2015/C 190/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Parker Hannifin Manufacturing Srl (Corsico, Itālija); un Parker-Hannifin Corp. (Mayfield Heights, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – B. Amory, F. Marchini Camia un É. Barbier de La Serre, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir noteikti kavējuma procenti EUR 1 859 949,04 apmērā;
- pakārtoti, samazināt kavējuma procentus līdz piemērotam apmēram;
- piespriest Komisijai segt savus un atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza vienu galveno pamatu un, pakārtoti, septiņus citus prasības pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir pieņemts *ultra vires*;
 - Prasītājas apgalvo, ka nepastāv juridisks pamats noteikt kavējuma procentus, ja uzliktais naudas sods ir samaksāts lēmumā, ar kuru uzliek maksāt naudas sodu, noteiktajā termiņā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums, vai arī tas nav sniegts atbilstošā veidā.
 - Prasītājas apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts ne faktiskais, ne juridiskais pamats, lai šajā lietā piemērotu kavējuma procentus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.
 - Prasītājas apgalvo, ka nokavējumu procentu piemērošana ir nesamērīga attiecībā pret mērķi, kāds ir kavējuma procentiem.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots nediskriminācijas principa pārkāpums.
 - Prasītājas apgalvo, ka šajā lietā Komisija piemēro kavējuma procentus ar 6 % likmi, vienlaikus, tai atmaksājot prasītājām daļu no naudas soda, tā atmaksāja procentus 1,06 % apmērā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots tiesiskās noteiktības un tiesiskās paļāvības principu pārkāpums.
 - Prasītājas apgalvo, ka viņas nevarēja paredzēt, balstoties uz lēmumu, ar kuru nosaka naudas sodu, un Deleģēto regulu, kavējumu procentu piemērošanu šajā lietā. Tās turklāt uzskata, ka tām bija tiesiskā paļāvība par to, ka Komisija nepiemēros kavējumu procentus šajā lietā.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots LESD 266. panta un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpums.
 - Prasītājas apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts LESD 266. pants, ciktāl ar to šim pantam ir atņemta tā *lietderīgā iedarbība* un pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, jo, izmantojot savas pamattiesības vērsties tiesā, prasītājas pašlaik ir pakļautas riskam, ka tām tiks piemērota acīmredzami nesamērīga procentu likme.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvota nepamatota iedzīvošanās.
 - Prasītājas apgalvo, ka kavējumu procentu piemērošana šajā lietā ir kvalificējama kā Komisijas nepamatota iedzīvošanās.

8. Ar astoto pamatu tiek apgalvota pilnvaru nepareiza izmantošana.

— Prasītājas apgalvo, ka kavējuma procentu piemērošana prasītājām noved pie iznākuma, kas ir pilnīgi pretējs mērķiem, kuri ir pamatā tam, kādēļ Komisijai ir piešķirtas deleģētās pilnvaras noteikt kavējuma procentus.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – Ungārija/Komisija

(Lieta T-139/15)

(2015/C 190/20)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ungārija (pārstāvji – Z. Fehér, G. Koós un A. Pálfy)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- daļēji atcelt Komisijas 2015. gada 16. janvāra Īstenošanas lēmumu (ES) Nr. 2015/103, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl attiecībā uz Ungāriju šajā lēmumā ir izslēgts Savienības finansējums EUR 11 709 400 apmērā restrukturizācijas fonda cukuram kontekstā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja, ņemot vērā lēmumu, apstrīd pienākumu, kas Komisijas skatījumā būtu jānosaka, taču kurš skaidri nav minēts spriedumā SFIR u.c. (no C-187/12 līdz C-189/12, EU:C:2013:737), saskaņā ar kuru vērtējumā par spriedumā paredzēto izņēmumu piemērošanu noteicošais brīdis ir tas, kurā ir ticis iesniegts pieprasījums par aplūkojamo atbalstu, uz kuru, savukārt, attiecas apstrīdētajā lēmumā ietvertā izslēgšana. Šāds secinājums prasītājas skatījumā ir arī pretrunā restrukturizācijas programmas jēgai un tajā nav ņemts vērā cukura ražošanas sezonālais raksturs, un ar to tiek apšaubīta izņēmumu praktiskā piemērojamība.

Prasītāja arī norāda – ja arī Komisijas juridiskā interpretācija izrādītos pareiza, Komisija nenoteiktības un ar interpretāciju saistīto grūtību dēļ, kas radušās saistībā ar regulējumu par restrukturizācijas atbalstu, it īpaši, saistībā ar tvertņēm (silosiem), būtu rīkojusies likumīgi, ja tā, ņemdama vērā ar Savienības tiesību normu interpretāciju saistītās grūtības, būtu samazinājusi no Savienības finansējuma izslēdzamo summu vai šādu izslēdzamu summu vispār nebūtu noteikusi.

Prasība, kas celta 2015. gada 24. martā – Aurora/CPVO – SES-VanderHave (M 02205)

(Lieta T-140/15)

(2015/C 190/21)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aurora Srl (Finale Emilia, Itālija) (pārstāvis – L. Buchman, advokāts)

Atbildētājs: Kopienas Augu šķirņu birojs (CPVO)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: SES-VanderHave NV/SA (Tienen, Beļģija)

Informācija par procesu CPVO

Attiecīgās strīdus Kopienas augu šķirnes īpašnieks: otra procesa Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas augu šķirne (CPVR): Kopienas augu šķirne Nr. EU 15118, šķirņu nosaukums M 02205

Apstrīdētais lēmums: CPVO Apelāciju padomes 2014. gada 26. novembra lēmums lietā A 10/2013

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atzīt, ka CPVR Nr. ES 15118 ir spēkā neesoša no spēkā stāšanās brīža;
- piespriest CPVO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 2100/94 6. un 7. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 2100/94 87. panta 4. punkta kļūdaina interpretācija;
- tiesiskās noteiktības principa pārkāpums, ciktāl piešķirtās CPVR nosacījumi tika mainīti ar atpakaļejošu spēku;
- tiesiskās paļāvības principa pārkāpums zināmā apmērā;
- pārskatāmības principa un sabiedrības tiesību piekļūt dokumentiem pārkāpums, ciktāl izskatīšanas process netika veikts pārskatāmā veidā, jo prasītājai nebija piekļuves būtiski svarīgiem dokumentiem.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – EFB/Komisija

(Lieta T-150/15)

(2015/C 190/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: European Federation of Biotechnology (Eiropas Biotehnoloģijas federācija) (EFB) (Ljēža, Beļģija) (pārstāvji – M. Troncoso Ferrer un S. Moya Izquierdo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- piespriest Eiropas Komisijai samaksāt prasītājai EUR 39 316,54;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atzīt, ka Eiropas Komisija nav izpildījusi savas līgumsaistības saskaņā ar 2005. gada 23. decembra līgumu *European Action for Global Life science – Health Programme*, atsaucies Nr. LSSP-CT-2005–512135 (turpmāk tekstā – “līgums”), un piespriet Eiropas Komisijai samaksāt galīgo maksājumu EUR 39 316,54 apmērā.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kas pieļautas saistībā ar vairākām pieļaujamajām izmaksām, kas veido kļūdu pierādījumu novērtēšanā, kas ir pretrunā Beļģijas Civilkodeksa 1315. pantam.

— Prasītāja norāda, ka Eiropas Komisijas izdots paziņojums par parādu esot balstīts uz galīgā revīzijas ziņojuma secinājumiem, bet novērtējums, ko Eiropas Komisijas auditori veica, lai izdotu šo ziņojumu, esot kļūdaini attiecībā uz vairākām izmaksām, it īpaši personāla izmaksām un izmaksām saistībā ar noteiktiem pasākumiem. Līdz ar to Eiropas Komisija esot izdevusi paziņojumu par parādu, kas ir balstīts uz kļūdainiem pieņēmumiem, un tā neesot pierādījusi faktus, kas izvirzīti tās apgalvojumu pamatojumam, kā rezultātā esot pārkāpts Beļģijas Civilkodeksa 1315. pants un līdz ar to arī līgumsaistības.

2. Otrais pamats attiecas uz līguma Vispārējo nosacījumu II.20. un II.6. panta, kā arī Beļģijas Civilkodeksa 1347. panta pārkāpumu, jo Eiropas Komisija esot nepamatoti secinājusi, ka izmaksas, kas attiecas uz dažu darbinieku veikto darbu, neesot pieļaujamas, jo šiem darbiniekiem ar prasītāju neesot noslēgts derīgs darba līgums.

3. Trešais pamats attiecas uz Beļģijas Civilkodeksa 1134. panta, kā arī principa, saskaņā ar kuru līgums ir jāpilda labticīgi, pārkāpumu.

— Prasītāja tostarp norāda, ka tai neesot bijusi iespēja aizstāvēties, paskaidrojot Eiropas Komisijai jebkuru pārpratumu vai mazāko kļūdu, ko tā ir pieļāvusi, pildot līgumu, ka milzīgās finansiālās atšķirības starp revīzijas ziņojuma pirmo projektu un galīgo revīzijas ziņojumu pierāda acīmredzamas Komisijas pieļautās neprecizitātes un neuzmanību, un ka vairāku nepareizo aprēķinu un neprecizitātes skaitļos dēļ visā gala revīzijas ziņojumā prasītājai esot bijis grūti saprast Eiropas Komisijas izteiktos pārmērumus.

4. Ceturtais pamats attiecas uz to, ka Komisija neesot pamatojusi atteikumu atmaksāt dažus izdevumus.

5. Piektais pamats attiecas uz tiesiskās palāvības principa pārkāpumu.

— Prasītāja norāda, ka Eiropas Komisija esot pieņēmusi to, ka prasītājai palīdzēja cita juridiskā vienība, kas prasītājai esot radījis tiesisko palāvību, ka izmaksas, kas izrietēja no šīm attiecībām, ir pilnībā pieļaujamas.

6. Sestais pamats attiecas uz neskaidrību noteikumos, kas piemērojami attiecībā uz 6. pamatprogrammu pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai (turpmāk tekstā – “FP6”).

— Prasītāja norāda, ka saskaņā ar Beļģijas Civilkodeksa 1162. pantu, ja rodas šaubas, vienošanās ir jāinterpretē par sliktu tam, kurš ir uzlicis saistības, un par labu tam, kurš ir uzņēmies saistības. FP6 piemērojami noteikumi izriet no Eiropas Komisijas paredzētajām “standarta” klauzulām, kurām prasītājai neesot bijis citas iespējas kā vien pievienoties, padarot to par pusi, kas uzņemas saistības. Šī situācija, kā arī apstākļi, ka šīs klauzulas rada acīmredzamas interpretācijas problēmas, kā par to liecina Vispārējā tiesā iesniegtais liels skaits apelācijas sūdzību par tām, pamato to, ka no šīs neskaidrības labumu vajadzētu gūt prasītājai. Beļģijas Civilkodeksa 1162. panta interpretācijas noteikumi ļaujot tiesai slikti izstrādātos vai neskaidros noteikumus interpretēt par sliktu to autoram, proti, Komisijai.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – EFB/Komisija

(Lieta T-151/15)

(2015/C 190/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *European Federation of Biotechnology* (Eiropas Biotehnoloģijas federācija) (EFB) (Ljēža, Beļģija) (pārstāvji – M. Troncoso Ferrer un S. Moya Izquierdo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atzīt, ka prasītāja ir atbildīga tikai par summas EUR 5 638,22 apmērā samaksu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atzīt, ka Eiropas Komisija nav izpildījusi savas līgumsaistības saskaņā ar 2005. gada 20. decembra līgumu *European Action for Global Life science – Food Forum*, atsaucies Nr. LSSP-CT-2005–512135 (turpmāk tekstā – “līgums”), un apgalvo, ka tā esot atbildīga tikai par summas EUR 5 638,22 apmērā samaksu, nevis EUR 86 676,42, ko pieprasa Eiropas Komisija.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kas pieļautas saistībā ar vairākām pieļaujamajām izmaksām, kas veido kļūdu pierādījumu novērtēšanā, kas ir pretrunā Beļģijas Civillkodeksa 1315. pantam.
 - Prasītāja norāda, ka Eiropas Komisijas izdots paziņojums par parādu esot balstīts uz galīgā revīzijas ziņojuma secinājumiem, bet novērtējums, ko Eiropas Komisijas auditori veica, lai izdotu šo ziņojumu, esot kļūdaini attiecībā uz vairākām izmaksām, it īpaši personāla izmaksām un izmaksām saistībā ar noteiktiem pasākumiem. Līdz ar to Eiropas Komisija esot izdevusi paziņojumu par parādu, kas ir balstīts uz kļūdainiem pieņēmumiem, un tā neesot pierādījusi faktus, kas izvirzīti tās apgalvojumu pamatojumam, kā rezultātā esot pārkāpts Beļģijas Civillkodeksa 1315. pants un līdz ar to arī līgumsaistības.
2. Otrais pamats attiecas uz līguma Vispārējo nosacījumu II.20. un II.6. panta, kā arī Beļģijas Civillkodeksa 1347. panta pārkāpumu, jo Eiropas Komisija esot nepamatoti secinājusi, ka izmaksas, kas attiecas uz dažu darbinieku veikto darbu, neesot pieļaujamas, jo šiem darbiniekiem ar prasītāju neesot noslēgts derīgs darba līgums.
3. Trešais pamats attiecas uz Beļģijas Civillkodeksa 1134. panta, kā arī principa, saskaņā ar kuru līgums ir jāpilda labticīgi, pārkāpumu.
 - Prasītāja tostarp norāda, ka tai neesot bijusi iespēja aizstāvēties, paskaidrojot Eiropas Komisijai jebkuru pārpratumu vai mazāko kļūdu, ko tā ir pieļāvusi, pildot līgumu, ka milzīgās finansiālās atšķirības starp revīzijas ziņojuma pirmo projektu un galīgo revīzijas ziņojumu pierāda acīmredzamas Komisijas pieļautās neprecizitātes un neuzmanību, un ka vairāku nepareizo aprēķinu un neprecizitātes skaitļos dēļ visā gala revīzijas ziņojumā prasītājai esot bijis grūti saprast Eiropas Komisijas izteiktos pārmetumus.
4. Ceturtais pamats attiecas uz to, ka Komisija neesot pamatojusi atteikumu atmaksāt dažus izdevumus.

5. Piektais pamats attiecas uz tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu.

— Prasītāja norāda, ka Eiropas Komisija esot pieņēmusi to, ka prasītājam palīdzēja cita juridiskā vienība, kas prasītājam esot radījusi tiesisko paļāvību, ka izmaksas, kas izrietēja no šīm attiecībām, ir pilnībā pieļaujamas.

6. Sestais pamats attiecas uz neskaidrību noteikumos, kas piemērojami attiecībā uz 6. pamatprogrammu pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai (turpmāk tekstā – “FP6”).

— Prasītāja norāda, ka saskaņā ar Beļģijas Civilkodeksa 1162. pantu, ja rodas šaubas, vienošanās ir jāinterpretē par sliktu tam, kurš ir uzlicis saistības, un par labu tam, kurš ir uzņēmies saistības. FP6 piemērojamie noteikumi izriet no Eiropas Komisijas paredzētajām “standarta” klauzulām, kurām prasītājam neesot bijis citas iespējas kā vien pievienoties, padarot to par pusi, kas uzņemas saistības. Šī situācija, kā arī apstākļi, ka šīs klauzulas rada acīmredzamas interpretācijas problēmas, kā par to liecina Vispārējā tiesā iesniegtais liels skaits apelācijas sūdzību par tām, pamato to, ka no šīs neskaidrības labumu vajadzētu gūt prasītājam. Beļģijas Civilkodeksa 1162. panta interpretācijas noteikumi ļaujot tiesai slikti izstrādātos vai neskaidros noteikumus interpretēt par sliktu to autoram, proti, Komisijai.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 22. janvāra spriedumu apvienotajās lietās F-1/14 un F-48/14 Kakol/Komisija 2015. gada 31. martā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta T-152/15 P)

(2015/C 190/24)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Currall un G. Gattinara)

Otra lietas dalībniece: Danuta Kakol (Luksemburga, Luksemburga)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Civildienesta tiesas 2015. gada 22. janvāra spriedumu apvienotajās lietās F-1/14 un F-48/14 Kakol/Komisija;
- nodot prasību lietā F-48/14 atpakaļ Civildienesta tiesai, jo prasītāja ir atteikusies no savas prasības lietā F-1/14;
- atlikt lēmumu par tiesāšanās izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā, jo Civildienesta tiesa (turpmāk tekstā – “CDT”) uzskatīja, ka, pastāvot “līdzīgiem” pielaišanas nosacījumiem, atlases komisijai ir jāpamato lēmums nepieļaut kandidātu pārbaudījumiem attiecībā pret cita konkursa atlasē komisijas vērtējumu par šī paša kandidāta kvalifikāciju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, jo CDT ir atzinusi, ka kandidātu pilsonība ir pielaišanas nosacījums, kas papildina pārējos, bet kas, neraugoties uz to, nenosšķir abus attiecīgos paziņojumus par konkursu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota būtiska lietas materiālu elementa sagrozīšana, jo CDT ir uzskatījusi, ka atlases komisija nav paskaidrojusi, kā tās lēmums atšķiras no iepriekšējās atlases komisijas lēmuma, lai gan Komisija bija skaidri norādījusi šādu pamatojumu gan savos rakstveida iesniegumos, gan tiesas sēdē.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – Hamcho un Hamcho International/Padome

(Lieta T-153/15)

(2015/C 190/25)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Mohamad Hamcho* (Damaska, Sīrija) un *Hamcho International* (Damaska) (pārstāvji – A. Boesch, D. Amaudruz un M. Ponsard, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- piespriest izsniegt lietas materiālus lietā T-43/12;
- saglabāt prasītāju tiesības iesniegt repliku un, izmantojot šo iespēju, iesniegt jaunus lietas materiālus, kā arī pieaicināt lieciniekus;
- ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītājiem, atcelt:
 - Padomes 2015. gada 26. janvāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2015/108;
 - Padomes 2015. gada 26. janvāra Īstenošanas lēmumu (KĀDP) Nr. 2015/117;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi pamatiem, kas izvirzīti lietā T-653/11 *Jaber/Padome* ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV 2012, C 58, 12. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – Jaber/Padome

(Lieta T-154/15)

(2015/C 190/26)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Aiman Jaber (Lattakia)*, Sīrija) (pārstāvji – A. Boesch, D. Amaudruz un M. Ponsard, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- uzdot pievienot lietas materiālus no tiesvedības lietā T-653/11;
- paredzēt prasītājam tiesības sniegt repliku un šai sakarā iesniegt jaunus dokumentus un pieaicināt lieciniekus;

- atcelt šādus tiesību aktus, ciktāl tie skar prasītāju:
 - Padomes 2015. gada 26. janvāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2015/108;
 - Padomes 2015. gada 26. janvāra Īstenošanas lēmumu (KĀDP) Nr. 2015/117;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus, kas būtībā ir identiski tiem, kas minēti tiesvedībā lietā T-653/11 *Jaber/Padome*⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 2012, C 58, 12. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – Kaddour/Padome

(Lieta T-155/15)

(2015/C 190/27)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Khaled Kaddour* (Damaska, Sirija) (pārstāvji – *A. Boesch, D. Amaudruz* un *M. Ponsard, avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi

- noteikt, ka šajā lietā ir izmantojami lietas T-654/11 materiāli;
- prasītājam rezervēt tiesības iesniegt repliku un šajā saistībā iesniegt jaunus dokumentus un izsaukt lieciniekus;
- ciktāl šie akti skar prasītāju, atcelt:
 - Padomes 2015. gada 26. janvāra Īstenošanas regulu (ES) 2015/108;
 - Padomes 2015. gada 26. janvāra Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2015/117;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi pamatiem, kuri izvirzīti lietā T-653/11, *Jaber/Padome*⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV 2012, C 58, 12. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – Francija/Komisija

(Lieta T-156/15)

(2015/C 190/28)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji – *F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas* un *C. Candat*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Komisijas 2015. gada 16. janvāra Lēmumu C(2015) 53 *final*, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), jo attiecībā uz tiešo atbalstu tā pamatojas uz konstatējumiem, kuri netika pieminēti Komisijas paziņojumos un kontroles sistēma neļauj nodrošināt pareizu Savienības regulas par labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem 2011. un 2012. pieprasījuma gadā piemērošanu;
- daļēji atcelt Lēmumu C(2015) 53 *final*, jo ar to no Savienības finansējuma tiek izslēgti attiecinātie izdevumi atbalsta jomā zemei Augškorsikā [*Haute Corse*] par 2010. un nākamajiem pieprasījuma gadiem;
- daļēji atcelt Lēmumu C(2015) 53 *final*, jo ar to no Savienības finansējuma ir izslēgti Francijas Republikas attiecinātie izdevumi par kompensācijas pabalstu nelabvēlīgu dabas apstākļu apgabalos [ICHN] saistībā ar sešdaļīgās lauku atbalsta programmas 2. daļu par 2010., 2011., 2012. un 2013. finanšu gadu. Pakārtoti, daļēji atcelt šo lēmumu, jo ar to no Eiropas Savienības finansējuma tiek izslēgti Francijas Republikas attiecinātie izdevumi saistībā ar atbalstu ICHN par aitām, kuras tika pārbaudītas uz vietas dzīvnieku identifikācijas pārbaudēs;
- daļēji atcelt Lēmumu C(2015) 53 *final*, jo ar to Savienības finansējuma ir izslēgti Francijas Republikas attiecinātie izdevumi cukura rūpniecības nozarē 25 % apmērā no izdevumiem cukura ražotājiem samaksātā atbalsta veidā, kuri saņēmuši atbalstu par galīgo demontāžu un uzkrājumu saglabāšanu rezervuāros. Pakārtoti, daļēji atcelt šo lēmumu, jo noteiktā finanšu korekcija 25 % apmērā no cukura ražotājiem samaksātā atbalsta summas par galīgo demontāžu un uzkrājumu saglabāšanu rezervuāros ir nesamērīga;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus pamatus, kas attiecas uz trim apstrīdētā lēmuma aspektiem.

- Par to apstrīdētā lēmuma daļu, kura attiecas uz 1. pīlāra tiešo atbalstu jomu 2011., 2012. un 2013. finanšu gadā
 1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 885/2006 ⁽¹⁾ 11. panta 1. punkts un prasītājas tiesības uz aizstāvību, jo vienotas likmes korekcijas noteikšana visiem atbalsta maksājumiem iepriekš minētajā nozarē, izņemot Augškorsiku, bija pamatota ar prasītājai nepaziņotiem trūkumiem.
 2. Otrajā pamatā, kas norādīts pakārtoti, tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 73/2009 ⁽²⁾ 6. panta 1. punkts un šīs regulas III pielikums.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 885/2006 11. panta 1. punkts un prasītājas tiesības uz aizstāvību, jo visiem atbalsta izdevumiem Augškorsikā piemērotā finanšu korekcija šajā nozarē bija balstīta uz prasītājai nepaziņotiem trūkumiem.
 4. Ar ceturto pamatu, kas daļēji ir norādīts pakārtotā veidā, tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips un nav ievērots Komisijas 1997. gada 23. decembra dokuments Nr. VI/5330/97 ar nosaukumu "Pamatnostādnes finanšu seku aprēķinam, sagatavojot lēmumu par ELGF grāmatojumu noskaidrošanu".

- Par to apstrīdētā lēmuma daļu, kura attiecas uz kompensācijas pabalstiem nelabvēlīgu dabas apstākļu apgabalos saistībā ar sešdaļīgā lauku atbalsta programmas 2. daļu – ELFLA
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti Regulas (EK) Nr. 1975/2006⁽³⁾ 10. panta 2. un 4. punkts un 14. panta 2. punkts, jo Komisija nepareizi uzskatīja, ka prasītāja nav izpildījusi savus kontroles pienākumus, jo tā nav saskaitījusi dzīvniekus, veicot pārbaudi uz vietas.
6. Ar sesto pamatu, kas ir norādīts pakārtoti, tiek apgalvots, ka finanšu korekciju piemērošana prettiesiski ir attiecināta uz aītām, par kurām netika piešķirta piemaksa.
- Par to apstrīdētā lēmuma daļu, kura attiecas uz finanšu korekciju, ko piemēro cukura rūpniecības nozares restrukturizācijai
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti Regulas Nr. 320/2006⁽⁴⁾ 3. un 4. pants un Regulas (EK) Nr. 968/2006⁽⁵⁾ 4. pants, jo Komisija ir izslēgusi no Savienības finansējuma konkrētus prasītājas izdevumus, kurus tā attiecinājusi uz iepriekš minēto nozari, tādēļ, ka cukura uzglabāšanas rezervuāri četrās Francijas vietās esot ražošanas iekārtas.
8. Ar astoto pamatu, kas ir norādīts pakārtoti, tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes princips.

⁽¹⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV L 171, 90. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 19. janvāra Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 16. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2006. gada 7. decembra Regula (EK) Nr. 1975/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem (OV L 368, 74. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2006. gada 20. februāra Regula (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā un groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 58, 42. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 2006. gada 27. jūnija Regula (EK) Nr. 968/2006, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai [Eiropas] Kopienā (OV L 176, 32. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 30. martā – Igaunija/Komisija

(Lieta T-157/15)

(2015/C 190/29)

Tiesvedības valoda – igauņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Igaunijas Republika (pārstāve – Kristi Kraavi-Käendi)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 16. janvāra Īstenošanas lēmumu C(2015) 53 *final*, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA)⁽¹⁾, ciktāl tas skar Igaunijas Republiku EUR 691 746,53 apmērā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2015. gada 16. janvāra Īstenošanas lēmumu C(2015) 53 *final*, ciktāl tas skar Igaunijas Republiku attiecībā uz laikposmu no 2009. līdz 2011. gadam par naudas summu EUR 691 746,53 apmērā.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo Komisija esot kļūdaini konstatējusi un novērtējusi šā lēmuma pamatā esošos apstākļus un nepareizi piemērojusi Savienības tiesības, rezultātā izdarot kļūdainu secinājumu, ka Igaunija ir apdraudējusi Savienības līdzekļus.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu un nepareizi piemērojusi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ 52. panta 2. punktu, ciktāl ar apstrīdēto lēmumu attiecībā uz Igauniju ir noteikta vienotās likmes finanšu korekcija 2 % apmērā.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi labas pārvaldības principu, jo tā neesot rūpīgi pārbaudījusi un ņēmusi vērā visus prasītājas iesniegtos pierādījumus.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, paužot nostāju, ka bija jāpiemēro LLVA standarts par ainavas iezīmēm un tā piemērošana bija pastāvīgi jāpārbauda arī 2009. gadā, ir pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu.

⁽¹⁾ OV L 16, 33. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 549. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 13. aprīlī – *Lions Gate Entertainment/ITSB* (“DIRTY DANCING”)

(Lieta T-179/15)

(2015/C 190/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Lions Gate Entertainment Inc.* (*Santa Monica*, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – *D. Farnsworth*, *Solicitor*, un *J. Hill*, *Barrister*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Informācija par procesu ITSB

Attiecīgā preču zīme: Kopienas vārdiska preču zīme “DIRTY DANCING” – Reģistrācijas pieteikums Nr. 12 036 265

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju ceturttās padomes 2015. gada 10. februāra lēmums lietā R 2252/2014–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 7. panta 3. punktu, pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2015. gada 14. aprīlī – Buonotourist/Komisija**(Lieta T-185/15)**

(2015/C 190/31)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Buonotourist Srl (Castel San Giorgio, Itālija) (pārstāvji – G. Capo un L. Visone, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 19. janvāra lēmumu par Itālijas sniegto valsts atbalstu SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN), kas prasītājam paziņots 2015. gada 20. februārī;
- saskaņā ar LESD 263. un 264. pantu atzīt Eiropas Komisijas 2015. gada 19. janvāra lēmumu valsts atbalsta lietā SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) (par EUR 1 111 572,00) par vispār spēkā neesošu *ex tunc*, ciktāl tajā ir noteikts, ka summas, kas atvēlētas kompensācijai par sabiedrisko pakalpojumu saistībām Regulas (EEK) Nr. 1191/69 izpratnē, proti, kompensācijas piešķiršana saskaņā ar šīs regulas 11. pantu par saistībām ievērot tarifu likmes vietējā sabiedriskā transporta nozarē ir uzskatāmas par nepaziņotu pasākumu, kas ir ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē;
- saskaņā ar LESD 263. un 264. pantu atzīt Eiropas Komisijas 2015. gada 19. janvāra lēmumu valsts atbalsta lietā SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) (par EUR 1 111 572,00) par spēkā neesošu daļā, kurā Itālijas valstij ir noteikts pienākums veikt operatīvos pasākumus šā atbalsta atgūšanai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt Buonotourist s.r.l. tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā apstrīdētajā lēmumā Komisija ir atzinusi, ka, tā kā maksājumi, kas veikti uzņēmumam Buonotourist vai nu kā kompensācija, vai kā zaudējumu atlīdzība par laikposmā no 1996. gada līdz 2002. gadam prettiesiski vienpusēji noteiktajām sabiedrisko pakalpojumu saistībām (SPS) ir nepaziņots pasākums, tie esot ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē, un] tāpēc noteikusi, ka veicami operatīvie pasākumi šā atbalsta atgūšanai.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus prasības pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka saistībā ar Padomes 1969. gada 26. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1191/69 par dalībvalstu darbību sakarā ar saistībām, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē (OV L 156, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 7. nod., 1. sēj., 19. lpp.) 17. pantu esot pārkāpti LESD 93., 107., 108. un 263. pants:
 - šajā ziņā tiek apgalvots, ka par tarifu SPS saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1191/69 atvēlēto kompensācijas maksājumu saderīgums ar Kopienas tiesībām bija jāvērtē atbilstoši minētajā regulā paredzētajiem noteikumiem, nevis atsaucoties uz Līguma noteikumiem par valsts atbalstu. Tādējādi Komisija, pamatojamās uz Līguma noteikumiem, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā;

2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka saistībā ar LESD 107. un 108. pantu esot pārkāpts Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 8. nod. 1. sēj., 339. lpp.), 4. pants:
 - šajā ziņā tiek apgalvots, ka kompensācijas maksājumus, kas atvēlēti uzņēmumam *Buonotourist* par tam uzliktajām tarifu SPS, Komisija uzskatīja par nepaziņotu pasākumu. Taču patiesībā šie kompensācijas maksājumi ir veikti pēc šā pasākuma paziņošanas Komisijai. Līdz ar to Komisija, lēmumu par procedūras uzsākšanu pieņemdamā četrpadsmit mēnešus pēc saņemtā paziņojuma, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un procesuālu kļūdu;
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka saistībā ar Regulas (EEK) Nr. 1191/69 17. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regulas (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70, 9. pantu esot pārkāpti LESD 93., 107. un 108. pants:
 - šajā ziņā tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neievērodama tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāpības principus, jo šis jautājums ir reglamentēts Regulā (EEK) Nr. 1191/69;
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka saistībā ar Regulas (EEK) Nr. 659/1999 1. panta g) punktu un 4., 7. un 15. pantu esot pārkāpts šīs regulas 1. panta f) punkts Regulas (EEK) Nr. 1191/69 17. panta izpratnē:
 - šajā ziņā tiek apgalvots, ka no šīs regulas piemērošanas izrietošie kompensācijas maksājumi ir atbrīvoti no iepriekšējas paziņošanas procedūras un tādējādi uzņēmumam *Buonotourist* atvēlētās summas ir pastāvošs atbalsts. Komisija, pārkāpdama LESD 108. panta 2. punktu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā nevarēja pamatoties uz sniegtā atbalsta kvalificēšanu par nelikumīgu, lai noteiktu pienākumu atgūt samaksātās summas;
5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti LESD 267. pants un ECK 6. un 13. pants, kā arī LESD 93., 107. un 108. pants:
 - šajā ziņā tiek apgalvots, ka *Consiglio di Stato* [Augstākā administratīvā tiesa] jau ir izvērtējusi, kas ietverams Regulas (EEK) Nr. 1191/69 11. un 17. pantā noteiktajā, tādējādi ieņemdamā nostāju jautājumā par atvēlēto summu ietveršanu pastāvošajā atbalstā. Komisija ir pārsniegusi pilnvaras, jo tā nedrīkst atcelt Kopienu tiesības piemērojošo tiesu, tostarp valsts tiesu nolēmumus;
6. Ar sesto prasības pamatu tiek apgalvots, ka saistībā ar Itālijas Republikas Konstitūcijas 101. pantu, kā arī Itālijas Civilt kodeksa 2909. pantu esot pārkāpti ECK 6., 7. un 13. pants, LESD 93.–107. un 108. pants kopā ar LESD 258. un nākamajiem pantiem:
 - šajā ziņā tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums skar to, ko, interpretēdama un piemērodama Kopienu tiesību normas, nospriedusi *Consiglio di Stato*. Tādējādi Komisija vēlreiz ir pārsniegusi pilnvaras, jo tai nebija tiesību atcelt judikatūru, bet gan bija jārikojas saskaņā ar LESD 258. pantu;
7. Ar septīto prasības pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Regulas (EEK) Nr. 1191/1969 11. un 17. pants, LESD 93., 107. un 108. pants, kā arī šajā lietā esot nepareizi izmantotas pilnvaras:
 - šajā ziņā tiek apgalvots, ka pasākums kvalificējams par valsts atbalstu tad, ja tas faktiski un konkrēti ietekmē tirdzniecību un brīvo konkurenci, proti, šādai ietekmei konkrēti jāizpaužas un jābūt faktiski pierādītai. Komisija šo apstākli nav pierādījusi vispār. Turklāt Kampānijas reģionā [*Regione Campania*] vietējā sabiedriskā transporta (VST) iekšējais tirgus nekad nav bijis atvērts konkurencei;
8. Ar astoto prasības pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Regulas (EEK) Nr. 1191/69 1., 11. un 17. pants, kā arī LESD 93., 107. un 108. pants:
 - šajā ziņā tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos, konstatēdama, ka atvēlētās kompensācijas esot veiktas, izmantojot vēlāk noteiktu aprēķina metodi. Taču no pievienotajiem lietas materiāliem izriet gluži pretējais.

Prasība, kas celta 2015. gada 14. aprīlī – CSTP Azienda della Mobilità/Komisija**(Lieta T-186/15)**

(2015/C 190/32)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CSTP Azienda della Mobilità SpA (Salerno, Itālija) (pārstāvji – G. Capo un L. Visone, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 19. janvāra lēmumu par Itālijas sniegto valsts atbalstu SA.35842 (2014/C) (ex 2012/NN), kas prasītājam paziņots 2015. gada 19. februārī;
- saskaņā ar LESD 263. un 264. pantu atzīt Eiropas Komisijas 2015. gada 19. janvāra lēmumu valsts atbalsta lietā SA.35842 (2014/C) (ex 2012/NN) (par EUR 4 951 838,00) par vispār spēkā neesošu *ex tunc*, ciktāl tajā ir noteikts, ka summas, kas atvēlētas kompensācijai par sabiedrisko pakalpojumu saistībām Regulas (EEK) Nr. 1191/69 izpratnē, proti, kompensācijas piešķiršana saskaņā ar šīs regulas 11. pantu par saistībām ievērot tarifu likmes vietējā sabiedriskā transporta nozarē ir uzskatāmas par nepaziņotu pasākumu, kas ir ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē;
- saskaņā ar LESD 263. un 264. pantu atzīt Eiropas Komisijas 2015. gada 19. janvāra lēmumu valsts atbalsta lietā SA.35842 (2014/C) (ex 2012/NN) (par EUR 4 951 838,00) par spēkā neesošu daļā, kurā Itālijas valstij ir noteikts pienākums veikt operatīvos pasākumus šā atbalsta atgūšanai;
- piespriet Komisijai atļūdināt CSTP tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumentiPamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā lietā T-185/15 *Buonotourist*/Komisija jau izklāstītie.**Prasība, kas celta 2015. gada 17. aprīlī – Compagnia Trasporti Pubblici u.c./Komisija****(Lieta T-187/15)**

(2015/C 190/33)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Compagnia Trasporti Pubblici SpA (Arzano, Itālija), Atap – Azienda Trasporti Automobilistici Pubblici delle Province di Biella e Vercelli SpA (Bjella, Itālija), Actv SpA (Venēcija, Itālija), Ferrovie Appulo Lucane Srl (Bari, Itālija), Asstra Associazione Trasporti (Roma, Itālija) un Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (Roma) (pārstāvis – M. Malena, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

Prasītājas lūdz Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu šajā prasībā norādīto preambulas iedaļu un teksta daļu apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi lietā T-185/15 *Buonotourist*/Komisija un lietā T-186/15 *CSTP Azienda della Mobilità*/Komisija jau izklāstītajiem.

Tiek apgalvots it īpaši, ka esot pārkāpti LESD 93., 94., 107. un 108. pants, Padomes 1969. gada 26. jūnija Regula (EEK) Nr. 1191/69 par dalībvalstu darbību sakarā ar saistībām, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē (OV L 156, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 7. nod., 1. sēj., 19. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regula (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV L 315, 1. lpp.); ka Komisijai neesot kompetences; ka esot pārkāpti Regulas (EK) Nr. 1191/69 noteikumi; ka šajā lietā gan esot nepareizi izmantotas pilnvaras, gan neesot ievērots Komisijas paziņojums par interpretējošām vadlīnijām attiecībā uz Regulu Nr. 1370/2007.

Prasība, kas celta 2015. gada 15. aprīlī – *TMG Landelijke Media* un *Willems*/Komisija

(Lieta T-189/15)

(2015/C 190/34)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *TMG Landelijke Media BV* (Amsterdama, Nīderlande) un *Menzo Willems (Voorburg)*, Nīderlande) (pārstāvji – *R. Le Poole* un *L. Broers*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2015. gada 17. februāra lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir vērsta pret Komisijas lēmumu, ar kuru tā noraidīja pieprasījumu piekļūt sarakstei starp Nīderlandi un Komisiju saistībā ar Eiropas paziņojumu par piedziņu, kas pret Nīderlandi tika izdots 2014. gadā.

Prasības pamatojumam prasītāji izvirza četrus pamatus.

1. Regulas Nr. 1049/2001⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums: Komisija prettiesiski esot liegusi piekļuvi noteiktiem dokumentiem, pamatojot, ka tādējādi tiktu ietekmētas sabiedrības intereses saistībā ar Savienības finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku.

2. Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pārkāpums: Komisija neesot pietiekami pierādījusi, ka lēmuma pieņemšanas process tiku nopietni ietekmēts. Turklāt tā esot rīkojusies prettiesiski, nepārbaudot sevišķo sabiedrības interešu šo dokumentu izpaušanā esamību.
3. Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, anonimizējot tādu darbinieku vārdus, kuriem nav vadošu pienākumu. Tādējādi prasītāji neesot varējuši konstatēt, kādā līmenī sarakste ir notikusi un vai patiešām iesaistīti ir šādi darbinieki.
4. Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkta pārkāpums: Komisija esot prettiesiski apmierinājusi Nīderlandes pieprasījumu nepublicēt noteiktus dokumentus Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. un 3. punktā uzskaitīto iemeslu dēļ. Šai ziņā prasītāji norāda uz saviem argumentiem otrā un trešā pamata ietvaros.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Vispārējās tiesas 2015. gada 14. aprīļa rīkojums – *Sabic Polyolefine*/Komisija

(Lieta T-279/14) ⁽¹⁾

(2015/C 190/35)

Tiesvedības valoda – vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 223, 14.7.2014.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 21. aprīļa spriedums – *Alsteens/Komisija*

(Lieta F-87/12 RENV)

Civildienests — Lietas nodošana atpakaļ pēc nolēmuma atcelšanas — Pagaidu darbinieks — Līguma pagarināšana — Sešu gadu noteikums

(2015/C 190/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Geoffroy Alsteens* (Marcinelle, Beļģija) (pārstāvis – *S. Orlandi*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvis – *J. Currall*)

Priekšmets

Lietas nodošana atpakaļ pēc nolēmuma atcelšanas – Civildienests – Prasība atcelt Komisijas lēmumu ierobežot prasītāja līguma pagarināšanas periodu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *G. Alsteens* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies attiecīgi lietās F-87/12, T-373/13 P un F-87/12 RENV, pats, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus lietā F-87/12;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies lietās T-373/13 P un F-87/12 RENV, pati.

Civildienesta tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2015. gada 22. aprīļa rīkojums – *ED/ENISA*

(Lieta F-105/14) ⁽¹⁾

Civildienests — Pagaidu darbinieks — Atlases procedūra — Priekšatlases posmā pieņemtais lēmums pēc atlases komisijas veiktās pārbaudes kandidatūru noraidīt — Civildienesta noteikumos noteiktajā termiņā sūdzības par lēmuma noraidīt kandidatūru neiesniegšana — Informācijas pieprasījums — Institūcijas, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, atbilde bez lēmuma noraidīt kandidatūru pārskatīšanas — Sūdzība, kas iesniegta par šo atbildi — Pirmstiesas procedūras neievērošana — Acīmredzama nepieņemamība — Reglamenta 81. pants

(2015/C 190/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ED* (pārstāvis – *S. A. Pappas*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūra (pārstāvji – A. Ryan, D. Waelbroeck un A. Duron, advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu nepieņemt prasītājas kandidatūru juristes amatam (“legal officer”) atbilstoši paziņojumam par vakanci Nr. ENISA-TA-AD-2013-05

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) ED sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūras tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 7, 12.1.2015, 53. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 23. aprīļa rīkojums – Bensai/Komisija

(Lieta F-131/14) ⁽¹⁾

Civildienests — Līgumdarbinieks — Atalgojums — Paziņojums par algu — Apstiprinošs raksturs — Pirmstiesas procedūras prasību neievērošana — Civildienesta noteikumu reforma — Darba laika palielināšana, nepielāgojot algu — Ietekmes neesamība uz paziņojuma par algu apstiprinošo raksturu — Nevienlīdzīga attieksme attiecībā uz līgumdarbiniekiem un vietējiem darbiniekiem — Reglamenta 81. pants

(2015/C 190/38)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: David Bensai (Mullendorf, Luksemburga) (pārstāvis – A. Salerno, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Berardis–Kayser un G. Berscheid)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas lēmumu nepaaugstināt prasītāja, kas ir līgumdarbinieks, algu pēc darba stundu skaita palielināšanās līdz 40 stundām nedēļā, kas notikusi, 2014. gada 1. janvārī stājoties spēkā jaunajiem Civildienesta noteikumiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt prasību kā acīmredzami nepieņemamu un katrā ziņā kā acīmredzami nepamatotu;
- 2) Bensai k–gs sedz savus tiesāšanās izdevumus pats un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 7, 12.1.2015., 61. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 19. martā – ZZ/Eiropols**(Lieta F-45/15)**

(2015/C 190/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – J.-J. Ghosez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Policijas birojs (Eiropols)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt atbildētāja netieši izteiktu lēmumu noraidīt prasītāja prasību par darba līguma uz nenoteiktu laiku noslēgšanu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt atbildētāja netieši izteiktu noraidošu 2014. gada 31. maija lēmumu un lēmumu noraidīt prasītāja 2014. gada 22. decembra sūdzību par to, ka viņam netika piešķirts darba līgums uz nenoteiktu laiku;
- tādējādi un primāri – nolemt, lai prasītājam Eiropols piešķir līgumu uz nenoteiktu laiku pēc tam, kad būs beidzies spēkā esošais darba līgums;
- pavisam pakārtoti, ja izrādīsies, ka vērā ir jāņem tikai viens atbilstoši Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībai (turpmāk tekstā – “PDNK”) noslēgts līgums, tad nolemt, ka prasītājam Eiropols piedāvās otru darba līgumu uz nenoteiktu laiku atbilstoši PDNK pēc tam, kad būs beidzies spēkā esošais darba līgums;
- piespriest Eiropolam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 20. martā – ZZ/Komisija**(Lieta F-46/15)**

(2015/C 190/40)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – J.-N. Louis, N. de Montigny un D. Verbeke, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Briseles Norēķinu biroja lēmumu, ar kuru ir atteikts prasītāja slimību atzīt par smagu slimību.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Briseles Norēķinu biroja vadītāja 2014. gada 27. maija lēmumu, ar kuru noraidīts lūgums atzīt prasītāja slimību par smagu slimību un viņa pieteikums par ar to saistīto medicīnisko izdevumu segšanu pilnā apmērā;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 24. martā – ZZ/Komisija**(Lieta F-47/15)**

(2015/C 190/41)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītājs: ZZ (pārstāvis – É. Boigelot, advokāts)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Strīda priekšmets un apraksts**

Prasība atcelt lēmumu neapmierināt lūgumu piešķirt apgādājamā bērna pabalstu attiecībā uz diviem prasītāja laulātās bērniem, kuri pie viņas dzīvo katru otro nedēļu, ar atpakaļejošu spēku, sākot no laulības noslēgšanas dienas, kā arī prasība atlīdzināt kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2014. gada 9. decembra lēmumu, kas tika paziņots 2014. gada 16. decembrī, bet tikai tiktāl, ciktāl iecelējinstiucija, pēc tam, kad tā bija apmierinājusi sūdzību šajā ziņā un pamatoti nolēmusi atcelt 2014. gada 19. jūnija lēmumu un līdz ar to piešķirt prasītājam apgādājamā bērna pabalstu, kā arī no tā izrietošās priekšrocības, tomēr nolēma nepiešķirt prasītājam attiecīgo pabalstu ar atpakaļejošu spēku, sākot no laulības noslēgšanas dienas, piešķirot viņam tiesības uz apgādājamā bērna pabalstu un no tā izrietošās priekšrocības tikai no 2014. gada 1. marta, proti, no tā mēneša pirmās dienas, kurā prasītājs iesniedza pārskatīšanas lūgumu;
- katrā ziņā saistībā ar kaitējuma atlīdzību un saskaņā ar Civildienesta tiesas neierobežoto kompetenci piespriest atbildētājai samaksāt summu EUR 33 375,99 apmērā, ar iespēju šo summu paaugstināt tiesvedības gaitā, pieskaitot nokavējuma procentus atbilstoši likumā noteiktajai likmei, ko Beļģijā piemēro aplūkotajiem gadiem, kurus sāk skaitīt no 2011. gada 1. septembra līdz dienai, kad maksājums tiks veikts pilnībā, kā atlīdzību par kaitējumu, kas nodarīts atbildētājas kļūdas dēļ;
- katrā ziņā piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta tiesas Reglamenta 87. panta 1. punktu.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – ZZ/ITSB**(Lieta F-48/15)**

(2015/C 190/42)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* ZZ (pārstāvji – T. Bontinck un A. Guillerme, advokāti)*Atbildētājs:* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (ITSB)**Strīda priekšmets un apraksts**

Prasība atcelt prasītājas novērtējuma ziņojumu, kas sagatavots, veicot ikgadējo novērtēšanu par 2013. gadu, kā arī uz šo ziņojumu balstīto [darba rezultātu] uzlabošanas plānu, un prasība atlīdzināt zaudējumus par morālo kaitējumu, kas, kā apgalvots, nodarīts prasītājai

Prasītājas prasījumi:

- atcelt novērtējuma ziņojumu, kas sagatavots attiecībā uz prasītāju par 2013. gadu;
- atcelt uzlabošanas plānu, kas sagatavots, balstoties uz šo ziņojumu;
- piespriest ITSB atlīdzināt prasītājai nodarīto morālo kaitējumu, kas novērtēts EUR 10 000 apmērā, ar iespēju to palielināt vai samazināt tiesvedības laikā;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – ZZ/Komisija**(Lieta F-49/15)**

(2015/C 190/43)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītājs:* ZZ (pārstāvis – S. Pappas, advokāts)*Atbildētāja:* Eiropas Komisija**Strīda priekšmets un apraksts**

Prasība atcelt lēmumu, ar ko prasītājam piemēro disciplinārsodu, viņu pārklassificējot AST 5 pakāpē, lai gan prasītājs bija iecelts AD 5 pakāpē, tādēļ, ka viņš esot it kā sniedzis melīgus paziņojumus, lai iegūtu pārceļšanās pabalstu, kā arī pārceļšanās izdevumu atlīdzināšanu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – FS/EESK**(Lieta F-50/15)**

(2015/C 190/44)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: FS (pārstāvji – L. Levi un A. Tymen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (CESE)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu neapstiprināt prasītāju nodaļas vadītājas amatā un prasība atlīdzināt apgalvoti radušos materiālos zaudējumus un morālo kaitējumu

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas (EESK) priekšsēdētāja 2014. gada 25. maija lēmumu, ar ko prasītāja netiek apstiprināta nodaļas vadītājas amatā;
- atcelt 2014. gada 25. maija lēmumu ar nosaukumu “Grozījumi 2”, ar ko prasītāja pārcelta amatā, kas nav vadības līmeņa amats;
- ciktāl nepieciešams, atcelt 2014. gada 18. decembra lēmumu, ar ko noraidīta prasītājas 2014. gada 21. augusta sūdzība;
- atlīdzināt prasītājai materiālos zaudējumus un morālo kaitējumu;
- piespriest EESK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. martā – FR/EASA**(Lieta F-51/15)**

(2015/C 190/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: FR (pārstāvji – L. Levi un A. Blot, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EASA)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu atlaist no darba prasītāju viņa pārbaudes perioda beigās un prasība izmaksāt kompensāciju par apgalvoti nodarīto materiālo un nemateriālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2014. gada 13. jūnija lēmumu;
- tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt 2014. gada 18. decembra lēmumu;
- tā rezultātā piespriest izmaksāt kompensāciju par materiāliem zaudējumiem, ko prasītājs ciestu, ka netiktu atjaunots darbā Eiropas Aviācijas drošības aģentūrā (EASA);
- piespriest EASA samaksāt atlīdzinu par nodarīto morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* novērtēts ar pagaidu summu EUR 5 800;
- piespriest EASA atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 7. aprīlī – ZZ/Komisija**(Lieta F-52/15)**

(2015/C 190/46)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – S. Rodrigues un A. Blot, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru noraidīts pieteikums pagarināt prasītāja dienestu un ar ko tādējādi apstiprināta prasītāja automātiska pensionēšana 2014. gada 31. oktobrī, un prasība par zaudējumu atlīdzību par mantisko kaitējumu, kas tam esot nodarīts, kā arī simbolisku summu viena euro apmērā kā atlīdzību par morālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelēj institūcijas 2014. gada 25. jūnija lēmumu, ar kuru noraidīts viņa pieteikums par dienesta pagarināšanu un tādējādi apstiprināta prasītāja automātiska pensionēšana 2014. gada 31. oktobrī;
- vajadzības gadījumā atcelt 2014. gada 10. decembra lēmumu par viņa sūdzības noraidīšanu, kas prasītājam paziņots 2014. gada 29. decembrī;
- atlīdzināt mantisko kaitējumu, kas prasītājam esot nodarīts apstrīdēto lēmumu dēļ;

- piešķirt prasītājam simbolisku summu viena euro apmērā kā atlīdzinājumu par morālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 8. aprīlī – ZZ/Tiesa

(Lieta F-53/15)

(2015/C 190/47)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – S. Orlandi, T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Tiesa

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt iecelējinstiucijas lēmumu, ar kuru prasītāja tiesības uz ikgadējo ceļa izdevumu atlīdzību sākot no 2014. gada ir noteiktas, piemērojot Civildienesta noteikumu, kas grozīti ar Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Regulu Nr. 1023/2013, ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, VII pielikuma 8. pantu

Prasītāja prasījumi:

- atzīt par prettiesisku un nepiemērojamu Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. pantu;
 - atcelt lēmumu, ar kuru noteikta prasītājam piešķirtās ikgadējo ceļa izdevumu atlīdzības summa par 2014. gadu;
 - piespriest Tiesai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV